

til at raade Bod paa Sygdommene. Jeg deler ikke denne Anskuelse; men jeg veed, at der rundt omkring i Landet, og det i de mest forskjellige Samfundsredse, er Fordomme, efter min Formening urigtige Anskuelser, tilstede angaaende uexaminerede Personers Dygtighed til i mange enkelte Tilfælde at hjælpe, der, hvor Lægerne ikke have kunnet hjælpe, og jeg tror, at man ved at staa imod denne Anskuelse paa den Maade, som man hidtil har gjort, ikke virker til at udrydde en saadan Anskuelse, som jeg anser for at være urigtig; jeg tror, at den Maade, hvorpaa det bedst skal kunne lykkes at aabne Dinene i Almindelighed for, at man ikke handler Net i saaledes at søge Drøft og Hjælp hos uexaminerede og i Reglen ukundige Personer, er at gjøre det muligt at lade det træde mere frem for Folk, hvorledes Sammenhængen er. Saaledes som Forholdene ere nu, veed jeg meget vel, hvorledes mange af disse Kvafsalvere rundt om i Landet ledes af den store Manges Sympathi. Jeg tror, at denne Sympathi vil for en vesentlig Del faae et Knæk, naar der først blev skjænet imellem Personer, som virke ialtsald efter en redelig Overbevisning, og paa den anden Side Charlataner, og naar dernæst de uexaminerede Personers Virksomhed kom til at finde Sted under saadanne Forhold, at der i Virkeligheden kunde føres en Kontrol dermed, og at det i Virkeligheden kom til at kunne blive godtgjort, hvad der skyldes saadanne Personer, og hvilke Ulykker deres Rure maatte medføre. I Overensstemmelse med denne Tanke var det Lovforslag affattet, som jeg forelagde i det andet Thing. Jeg erkjendte selv, at det var meget tvivlsomt, hvorvidt de Kontrolforanstaltninger, som jeg havde anset for nødvendige, og som jeg i dette Dieblit anser for uomgængelig nødvendige, naar der overhovedet skal aabnes fri Udgang til at paa Lægepraxis, ikke i Gjennemførelsen vilde støde paa praktiske Vanskeligheder; men jeg tillader mig iøvrigt at have den Formening, at man langt har overdrevet Betydningen af disse praktiske Vanskeligheder. Jeg tror, at dersom der var en virkelig stor Interesse for Sagens Gjennemførelse, vilde det nok kunne lade sig gjøre at gjennemføre den. Dette Spørgsmaal ligger imidlertid ikke nu for. Jeg har antydet, hvorfor jeg anser en Reform for ønskelig, og jeg har som sagt tydelig vist, at jeg er rede til ogsaa i Gjærning at give denne min Opfattelse Udtryk. Naar jeg ikke i denne Samling har forelagt et Lovforslag, navnlig ikke det Lovforslag, der blev vedtaget i sidste Samling af det andet Thing, og hvortil jeg i det andet Thing erklærede, at jeg kunde slutte mig, har jeg allerede havt Veltilgængelighed til at udtale her i Thinget, hvorfor jeg ikke har gjort det. Det ærede Medlem for Veile Amts Bzie Valgfreds (Th. Nielsen) rettede en Forespørgsel til mig i den Anledning under 1ste Behandling af Finantsloven, og jeg udtalte da, at naar jeg ikke havde forelagt

dette Lovforslag, var det begrundet derpaa, at jeg efter hvad der var blevet udtalt under tidligere Behandlinger af Spørgsmaalet om en Forandring i Kvafsalverlovgivningen, maatte være tilbøjelig til at mene, at dette ærede Thing ikke vilde søle sig fyldestgjort ved, hvad der indeholdes i det Lovforslag, der blev vedtaget i forrige Samling af det andet Thing, og at jeg havde fundet et yderligere Vidnesbyrd derom i den Omstændighed, at dette ærede Thing ikke tog det Lovforslag, der var kommet til det i Slutningen af forrige Samling, under nogensomhelst Behandling, uagtet der hængte, hvis jeg ikke husker feil, mindst en Maaned, efterat Lovforslaget var kommet herind, inden Samlingen blev sluttet. Jeg søiede tillige til, at, hvis der skulde vise sig et Ønske her i Thinget om, at Sagen maatte blive sat i Bevægelse fra min Side ved Forelæggelse af det Lovforslag, der, som oftere sagt, blev vedtaget i Slutningen af forrige Samling af det andet Thing, saa skulde jeg gerne gjøre det; men siden den Tid er Intet passeret, som har kunnet bibringe mig den Forestilling, at man fra dette Things Side ønskede Sagen sat i Bevægelse fra min Side. Hermed er den Stilling angivet, som jeg naturlig maa indtage til denne Sag. Duffer man denne Sags videre Fremme ved min Medvirning, da forekommer det mig, at den naturlige, ja jeg kan sige eneste Maade, hvorpaa dette kan ske, er der- ved, at man tilskendegiver mig — Formen er mig ganske ligegyldig — at man vilde gjerne se, at jeg indbragte det Lovforslag, som i forrige Samling ikke kom til Behandling her; i saa Tilfælde skal jeg gjøre det, forsaavidt jeg dertil maatte erholde Hans Majestæt Kongens Samtykke, og skal da være rede til under Sagens videre Behandling at yde det Bidrag, jeg formaar, til at føre Sagen til et Resultat, som man maaftte kunde finde nogen Tilfredstillelse ved. Forsaavidt man ikke gaar denne Vej, forsaavidt man fremdeles vil arbejde paa det Grundlag, som indeholdes i det her indbragte Lovforslag, maa min Stilling derimod være den samme, som den var i næstforrige Samling. — Jeg skal efter denne almindelige Udtalelse endnu kun tillade mig nogle enkelte Bemærkninger, foranledigede ved Udtalelser fra den ærede Drøftfører for Forlagsstillerne. Han mente, at der i det Lovforslag, som han har været med til at indbringe, indeholdes tilstrækkeligt Bærn mod de Yarer for større Samfundsredse, som ganske vist er det, jeg væsentlig har for Die, naar jeg modsætter mig et Lovforslag som det af de Herrer indbragte. Han sigter naturligvis derved til de Betingelser, § 1 opstiller med Hensyn til Udøvelsen af Lægevirkomhed; men jeg tillader mig i den Henseende at bemærke, at det efter min Mening ikke kan nytte Noget, at man opstiller visse Bud, visse Regler, naar man er aldeles værgeløs med Hensyn til Overholdelsen af disse Regler, og det er det, jeg formener, man